

Αντι-οστεοπορωτική αγωγή σε ασθενείς με νεφρική νόσο

Αν και μια από τις επιπλοκές της Χρόνιας Νεφρικής Νόσου (ΧΝΝ) είναι «αδύναμα» οστά και αυξημένος κίνδυνος

κατάγματος, τα δεδομένα

σχετικά με τη δράση των **αντι-οστεοπορωτικών φαρμάκων σε BMD και καταγματικό κίνδυνο ή την ασφάλεια τους δεν είναι καλά τεκμηριωμένα**, σύμφωνα με την τελευταία **συστηματική ανασκόπηση** της βιβλιογραφίας (με συνολικά 13 μελέτες και 9850 ασθενείς). Πιο συγκεκριμένα:

- με τα διφωσφονικά φαίνεται να μπορεί να επιβραδυνθεί η οστική απώλεια σε μεταμοσχευμένους ασθενείς, όμως δεν είναι σαφής η δράση τους στα κατάγματα ή η ασφάλεια τους σε τέτοιους ασθενείς ή σε ασθενείς με άλλες μορφές ΧΝΝ
- με τη ραλοξιφαίνη, μπορεί να προληφθούν σπονδυλικά κατάγματα όχι όμως και βελτίωση της BMD
- η δράση της teriparatide και του denosumab στα κατάγματα δεν είναι σαφής ενώ τα φάρμακα αυτά φαίνεται να σχετίζονται με αρνητικές εκβάσεις

Wilson LM, Rebolz CM, Jirru E, Liu MC, Zhang A, Gayleard J, et al. Benefits and Harms of Osteoporosis Medications in Patients With Chronic Kidney Disease: A Systematic Review and Meta-analysis. *Ann Intern Med.* [Epub ahead of print 11 April 2017] doi: 10.7326/M16-2752

Το κείμενο αποτελεί ελεύθερη μετάφραση της περίληψης της δημοσιευμένης μελέτης και δεν περιέχει στοιχεία από το πλήρες άρθρο. Αποτελεί επίσης εύρημα μιας μόνο εργασίας και όχι υποχρεωτικά θέμα κατασταλαγμένης γνώσης. Αποτελεί τέλος βιβλιογραφική ενημέρωση της ΕΡΕ-ΕΠΕΡΕ και όχι απαραίτητα σύσταση για την καθημέρα κλινική πράξη.